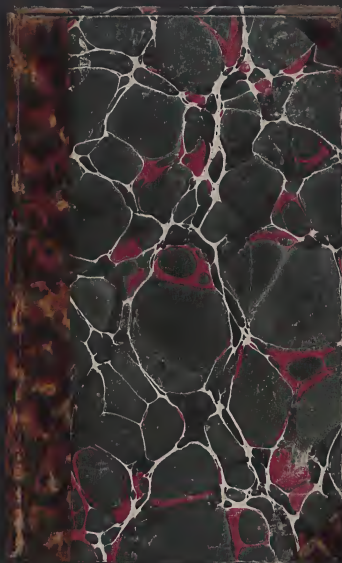
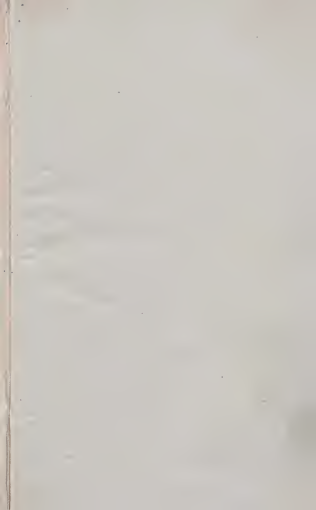

245

561

S á l m a =

og

B æ n a = R v e r,

haldandi

Evvinnar Viku = Bænin

og

Eina Viku = Sálma,

á s a m t

Hátíða = Missiraskipta = Sakra =
mentis = og Serða = bænum

og

Bæn um góðann afgang.

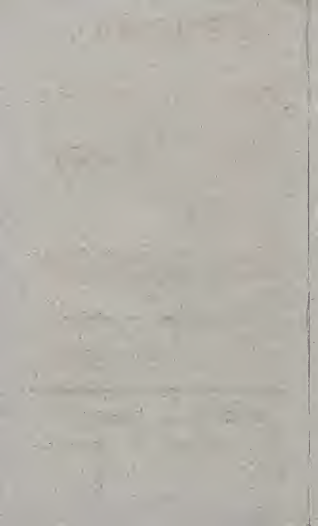
Selfi einnbundid á Prentp. 16 fl. reidu Silfurs.

V i d e y a r K l a u s t r i.

Prentað á Forlag Sekret. O. M. Stephensen,

1 8 4 1.

Stephensen

I. Þífusálmur og Bænir.

Sunnudags Morgun- Sálmur.

Lagid: Þér þakkt sjorum.

Ljómar ljós dagur, lífs fjærtist hagar; sjá! ljós sveit vefur, sól nótt burthcekur; en Þodur alda, eilífum gjalda, þótt skal þrefalda.

2. Þof hátt skal hlióma, hjálp og náð róma, Guds geymslu bestu, gjæðstu nægd mestu; þakklátir þrefjuna, þar til burtdeyum, synd hatuð segjuna.

3. Þort kall vel rækjum, vort gagn rétt sækjum, óttumst Gud eina, eilífum dýgd hreina, fátt og samlyndi, sem er lífs yndi, bæn og blíðlyndi.

4. Þerum vongóðir, vel þolinmóðir, þrautir afþrefjum, þó héc stríð hejum, síst Þrottinn sefur, sinni líka hestir, heitid, hjálp gésur.

5. Mitt líf, minn Andi, mín raust sýngjandi, ó! Gud upphæða! um þinn þrís ræða, vel

sé viðtamin; veðsemd skal samin, þér og þess,
Amen!

Sunnudags Morgun - bæn.

Mín sála lofar Drottinn, og minn andi
gledst í Gudi Frelsara mínum! Því hann
hefir gjort mikla hluti við mig; hann hefir
minnst sinnar mistunar, og völduglega vord-
veitt oss í nátturinnar myrkurum, gífur oss
vart að sofa, og heilbrigðum upp aftur að
standa. Öffrum þar fyrir Drottni þakk-
lætinu, og gjöldum enum hærsta vor heit!
Það sé vor ydja og einka unadsemd nú strax
á morgni þessa Drottins dags; því þess
vegna erum vér svo dásamlega verndadir í
nótt og allt hingat til. Gleyfum ekki, að
dagurinn er einkum til þess ætlaður og gíf-
inn oss, að vér á honum minnst skulum
Drottins dásemda, og helga vora sálu með
bæn og andakt, honum til þjónustu. Drottinn
Gud! án þín megnun vér ekki; send oss
því þinn anda, sá er upplýsi oss og leidi
í allan sannleika, svo vér hafa kynnum
vora lýstingu í þínu lögmáli. Gef oss
með hreinu hjarta að birtast fyrir þér! upp-
lýs vorn tilfinning! helga vorn vilja fyrir
þitt ord í dag, svo vér af þess heyrn og

lestri færa kynnum mínum áðvört þér til
dýrðar, en ofð til tilfluglegra sálubjálpar
rota, fyrri vörn Frelsara Jesúm Krísti, Amen!

Sunnudags Kvöld : sálmur.

Lagid : Þótt sé þér góð sjóð!

Sólin rann, ljós leidd, ljúfur Gud mig stöðja,
í dag vann, og neyð, allri burt að ryðja, af
því hans er greidd, öllum líkn að bjóða, enn
skal mín yðja.

2. Veit mér þrótt, veg þinn, vel, ó Gud!
ástunda, og að stjótt, eg finna, enda lífs í
grunda, svo hefi rétt hug minn, hédan burt þá
stunda, til segins fundar.

3. Veit mín dád æ er, afi og mentir dvína,
gjörvallt ráð, Gud! þér, gíf eg mitt, endfýna,
virdsta náð í nótt mér, nú eg fel í þína, um:
sjóu ond mína.

4. Mér ei neyð mun þá, mættu' og kofda
valda, ef lífs : steid og þrá, endar helid falda,
gífst mér þreidd, Gud sjá, gleði og dýrd marg;
falda, um aldir alda.

Sunnudags Kvöld : Bæn.

Drottinn! þér einum tilheyrir dýrðin og

heidurinn, þakklætið og lofgjörðin fyrir allt
 gott og þétt og góð, og einum fyrir þessa
 dags dýrmætu velgjörðir. Eptir þinni mið-
 illi misfunsemi, hefir þú ekki einungis varð-
 veitt vörn andardrátt, glætt og endurnært
 vort líf með margföldum gjæðum, heldur
 þar á ofan frambodid og, í þínu sannleiks-
 ins orði, lífið og sjálubjálpinu fyrir Jesúm
 Krist; kénnt og þekkt með ölin til vort-
 ar betrunar, og sýnt og mátoan hvernig vér
 lifa ættum, svo vér réttiltga kynnum að færa
 og í nýtt og glætt og við þínar gáfur,
 gjættum vonglætt umborid mótlætið og feng-
 jum stætt á þinni vondu tíð. Þú hefir,
 í þínu heilaga orði, látið sannfæra og um-
 þátt, sem vér annars daglega þreifum á í
 vortu lífi: að þú ekki viljir syndugs manns
 dæða, heldur að hann betri sig og lífi, já,
 lífi hér svo farsæll, sem unnt er í þessu dauð-
 legleikans holdi, en eilíflega fullsæll annars
 heims. O! að allt þetta væri og nú ekki
 þegar gleymt, heldur að vér í kvöld útaf-
 sofna mættum með þeim einlægga ásetningi:
 að komanda morgni og alla vora æfi hýð-
 anaf, að framkvæma það í verkinu, sem vér
 af Guds orði numid höfum; svo verður
 svefninn og í nótt og allar nætur vær og

blefsaður, og ver síðasti dauða- dúr sálu-
hjálpægur inngangur til eilífs ljófs og lífs,
Amen!

Mánudags Morgun- sálmur.

Lagtd: Petta! Þér skal heidur og löfning greiða.

Morgunfundin mig hin stjarna fjatir, mér
náttblundinn gífinn vera setir, Gud og heidi:
glæp mig sneydi, gjæfuleidir, greidi' og neydi
ir bæti.

2. A dags róli og í bóli náða, audnshjól þó
bilstið, stjöld dæða, veri landi, voru' og standi,
varni grandi, Gud huggandi hrjáða!

3. Vilting jarðar, breyting daga' og nætur,
beint áfvarðar, Gud svo hagar mætur, eins nátt-
blund, sem árdags fund og adrar mundir, fjata
lundir lætur.

4. Ef hér stæðast að vandræði sjáum, eð þan
græðast, dýrðar gjæði' er fáum; heims um sveði,
hug þó mæði, hrigd, volæði, ædra næði náum.

5. Mig vesælann, minn Jesú! ásjáðu, mér
inndælann fagnud trúar ljáu! tíð er draumur,
tími naumur, tál heims gláumur; að mér eum:
um gáðu!

6. Þessi dagur, þá lífs-tíðum hallar, þær
burtdragast hljóta' um síð gjörvallar. Þeim Al-

valda, þótt skal gjalda, þann margfalda, þris um aldir allar.

Mánudage Morgun-bæn.

Lofa þú Drottinn, mín sál! og allt hvað í mér er vegsami hans heilaga nafn! Þig viljum vér þakklátir þrisa, vor Skapari og vor Gud! sem oss varðveitt hefir frá allri ólúkku á aflidinni nóttu, gífir oss værd og ró, og með endurnærandi svefni styrkt svo vora frapta, að vér gétum nú með hraustum lífama og glæðværum anda gengid til vorra sjúklana, mætt dagsins mædum, og þýkjað þig með trúlyndu eifidi í þeirri stétt, sem þín alvísja forsjón hefir oss í setta. **U!** allt eru þetta fædurlegar velgjördir við oss óvertuga, góði Gud! þó vér svo sjaldan höfum við þær kunnast, og — því midur — enn sjaldnar brúkað þær svo trúlega, sem þú tilætlað hefir. Gyrtgíf, mildi Fadir! vora vangjætlu, fyrir Jesú skuld! og gíf oss náð þína framvegis, að vér ætíð minnugir séum, hverjum vér höfum líf og hrausta frapta að þakka, og til hvers og hvernig vér verja egum þessum þýrmæta gáfum, svo vér ætíð séum vissir um þína velpóknun á oss.

Lát þenna þáuka vaðandi vera í vorum sálum á þessum degi, í öllum vorum verkum og umsvifum, þá munu vor fyriræði vel lukkast, þín náð fylgja oss, og þitt fulltingi styrkja oss; því hefir þú lofað, og þín lofsord bregðast aldrei; öll þín fyrirheit eru já og Amen!

Mánudags Kvöld = sálmur.

Lagid: Þálgar mig í lífs höll.

Hvöld er þægust þjádum, því hún hefsing til þýr, Guds að gjæðsku ráðum, gjæðist nóttin mörq hýr, stjær frá lýði og láðum, laungum þegar sól flýr, aptur værd að snýr.

2. Lof þeim Lífs : forlínja, líf sem geymir vort þrátt, sætlega skal sýngja, sál og túnga mín hátt; nýrri náð umfængja, nú mig lætur sinn mátt, og hlynnir að dætt.

3. Nú áfalla nótt vann, náðir lúdir fá menn, allann hennar óttann, yfirguæfir værd ean, lífs umferdar flóttann, farsæl endar hvöld setin, laun fáum þá þrenn.

4. Mína daga mig lær', minn Gud! telja svo hýr, að eg stíngi allnær, er síðasta kvöld mér, endíng' þegar öll fær, æfistundin hjá þér, þú betra líf lær.

5. Mær hlíf minn Gud vel eg, mínum lífs á vegi, aldur hvar sem el eg, eins á nótt og

degi, forsjón hans mig sel eg, syri tign hans
hnegi, og æðst lof segi.

Mánudags Kvöld = bæn.

Vertú hjá oss, Drottinn! því að fæsla
tefur; dagurinn er þegar lídinn og mikrúð
ysirfellur. Steljandi eru þær hástasemdir,
sem oss og voru veita lífi másté búnað séu
á þessari nóttu; æ! vér veikar og stammsýn-
ar manneskjur þekkjum þær hvarki né fáum
þeim afstýrt. Vor máttur et rýr, en vóðinn
hvervetna, þorsin mikil; vertú því ekki fjar-
lægur, heldur stattu hjá oss Drottinn, vort
hjálpræði! á þér einum er öll vor von, lát
oss ekki til stannar verða. Þú einn þekkir
grant og sjer hvíllt fadræði þessi nótt
másté hafi oss búð, þú veitst líka ráð og
medöl til að afvenda því; þinn er máttur-
inn og dýrdin að eilífu. Banna öllum vóða
að granda oss eða nokkuð því, sem þú oss
gífir til yndis og nota í lífinu. Þín
nálægd umkringi oss, þinn máttur hlífi oss,
þín forsjón vaki ysir oss, þá kann oss ekkert
íllt að henda, svo hlýtur ógjæfan sjálf að
spúast oss til væðar og heilla. É því trausti
leggjum vér oss óhultir til svefnis, offrum
þér audmjúku þakklæti fyrir dagsins velgjörn-

ínga og afhendum oss svo, með lífi og sálu og öllum efnum í þínar hentur. Vertu hjá oss í vöku og svefni, og vertu vor Gud í lífi og dauða, Amen!

Þridjudags Morgun- & sölmur.

Lagid: Gæðir vor, sem á himnum ert.

Ljósid dags sagurt ljómar enn, líf breiðir út og gleð' í seinn; minn fyrsti þáski því nú sé, þakklæti Gudi láta' í té, að eg uppreisinn frór og frí, farid get til míns verka á ný.

2. Þú værdar skanti sætt eg svo, svefninn mée nýja frapta gaf, minn líkam', sál og hús mitt hér, í hendi geymdir, Drottinn! þér, sú sódur; lega forsjón þín, forðað hefir oss neyð og þín.

3. Hér fyrir sál og málid mitt, minn Gud! vegsamar nafnid þitt; míns hjarta traust og athvarf allt, á meðan lífi' eg vera skalt; því hvern, sem á þér hefir trú, Herra! ei yfirgefur þú.

4. Hjálpi eg uppsylli hér í dag, hvað þú bandst og minn styrktir hag. ætíð stunda með allri gát, annara' og mína velferd lát; forþorum Jesú fylgja hér, svo sái' eg himna dýrd hjá þér.

Þridjudags Morgun- bæn.

Össýng þú ónd mín Drottni Gudi þínum,

þínum verndara og viðhaldara, er svo fœð-
 urlega hefir vakad yfir oss með ólífð sinni
 og varðveislu á umliðinni nóttu, að ekkert
 vondt hefir náð að snerta oss, né það oss
 viðfémur; miðfríð gjörði hann oss að verju,
 hvílu-rúmid að gríða-stað, svefninn að end-
 urnæringu, og nú gæfur hann oss með nýjum
 begi nýja ræfsemi um það, hversu hjartanlega
 góður og gjæðsturkur Gadir og verndari
 hann er sinna vanmáttugu barna. Vör vil-
 jum því uppvaknadir byrja þína losgjörð,
 framtelja þínar velgjördir, og með hjartans
 þakklæti viðurkenna vörn óvertugleika til
 þeirra og alls þess góða, er þú á afliðinni
 nóttu og allt hingatil hefir auðsýnt oss.
 E! hvað erum vér, Drottinn! að þú auð-
 sýnir oss svo mikla hluti? að þú þannig sýn-
 ir á oss stærð þinnar mistunar og trúfesti?
 já, því meira gott sem þú gjörir oss, því
 framar viltú lada oss til elstu og hlýðni við
 þig. E! skyldum vér á þessum begi neita
 þér, góði Gadir! að fylla svo nota sæla
 skyldu vora! nei, í þínum þropti viljum vér
 ganga á móti dagsins freistingum; stattu
 oss til hægri handar, svo vér ekki hrösum,
 engann hlut adhyllumst, sem þú bannad
 hefir, ekkert framar ástundum, enn að þókn-

ast þér, og verda sælir við eíffuna til þín; svo verðum vér blefsadur af þér, blefsadur í inngangi og útgangi, blefsadur fyrir Jesúm Krísti, Amen!

Þriðjudags Kvöld sálmur.

Lagid: Hjartad, þánlar, hugur, flaut.

Ljófs á vængjum leid einn dagur, lengst í vestrið frá oss inn; einn þú veirst hvert annar fogur, í austri rennur nokkurt sinn; Herra Gud! sem hefir rétt, himin: ljósum midin sett; ótal vitsku verkin ljóma, vald og gjæðsku' er þína róma.

2. Þér af hjarta þökkum gladdir, þenna líðinu sæla dag; öllum meinum af verndadur, allra leitst í mildi hag. Gef að minnumst allt á: enn nær danda bar oss sá! gef því lífid vel svo vöndum, vís sé hlífð í þínum höndum!

3. Blund á oss lát sætann síga, sig hér þinni þodur: vörn, í nótt, sem másté náköld halga, nú þín andmjúk fela börn. Sofni augað danda. dúr, draumi sálin vakni úr, frá náttðagra dymmu hafin, dýrðar ljófi þínu vafin.

Þriðjudags Kvöld: bæen.

Góði himneski þadur! í þér lífum, erum og hrærumst vér, frá þér einum flýtur öll góð

og öll fálkfömin gjöf nitur til vor; af náð þinni erum vér til, og þín trúfesti lét oss aflifa þennann dag; það víðurkénnt vor sála með hjartans þakflæti á þessari fæðslundu. Þadit! þín góðgírni er og hefir verid yfirgnæfanleg yfir oss, en vér höfum syndgáð; vér höfum notid þinna velgjörda og gláðt oss víð þínar gáfur, en tíðum gleymt þér, gjáforanum allra góðra hluta, og þó hefir þú enn í dag ekki látid þér leíðast að gjöra oss til góða. Þú hefir verndað oss frá öllu skáðræði, og uppfyllt alla vora naúðurst, svo vér þvi fúsari og vateygðarsamari vera skyldum til að lifa þér einum í heilagléifa og réttlæti; en — æ! vort gáleysi! dagurinn er líðinn, margt gott er á honum forfómad, sem vér þó áttum og funnum að gjöra, og margt það illt aðhafst, er þú bannað hefir; það vitnar vor samvitska. Æ! ef þú nú vilðir gjöra víð oss eftir vorum tilverknaði, þá verði nóttin hegningar — og — hymda — nótt og hvílu — rúmid banafæng; en það hughreyfist oss: að þú ert óendanlega góður og mislunsamur Guð; þess vegna vogum vér audmjúk- it að bíðja: lát ekki þína náð víð oss með keginum enda tala. Þyrirgéf, þyrir Þesú dhra dauda, þyrirgéf vorar margföldu syndir, og

frelsa oss frá þeirra straffi og öllu illu á komandi nóttu! Vér erum þess fallofssir, að þú heyrir vorar audmjúku bæu, því hjá þér er mikil fyrirgefning, Amen!

Midvifudags Morgun - sálmur.

Sagid: Hverr sér fast helbur.

Hátt upp í hæðir, mitt hjarta lypti sér, Gud, sem nú gjæðir, mig gleði, losa ber; nýjann dag vott um nýja eg sé, náð nú sem lætur, :,: náð: ugur Gud í té :,:.

2. Hans náði heyrir, þá hóf eg andvarp flakkt, súst Fædur eyra, fann mína naudsýn glöggt, þá fyrsta byrjað þérfin vann, um ásjá bad eg, :,: og Amen! sagði hann :,:.

3. Gud hverju gjalda, gjöf þína má eg nú? þótt þúfundfalda, þér ber eg fram í trú, að um mig hugað enn er þér; gíf gáfur þínar, :,: að góðu verði mér! :,:.

4. Enn frammar seti, færist eg lífs á skeið, gíf æ eg gæti, gengid fram bygda leið! takmark míns lífs sé takmark þad, oss sýst að finna, :,: nær flytjumst eilífd að :,:.

Midvifudags Morgun - bæn.

Losad og vegsarrad sé þitt dýrðarfulla nafn,

Drottinn Gud, sem enn þá í nótt auðsýnt hefir ofs vægd og miskun, hlífir ofs við öllu maklegu syndastraffi, neyd og ólukku, en gífir ofs rósamann svefn og hægga hvíld; vora frapta hefir þú endurnært, og viðhaldið vorri heilsu. Allt gott byggjum vér af þinni mildu hendi; þú fyllir vor hjörtu með fagnadi, og gífur ofs, jafnvel hér á jörðunni, að njóta margskonar unadsemda og ánægju í lífinu. All þín verk og viðhöndlun við ofs, er ein-
 skjær náð og góðgirni; þú hriggir og tlyptar ofs, svo vér því fegnari verðum huggun-
 inni; þú sendir ofs mótlætir, til að auðmýkja ofs, og læra að meta og smakka gleðinnar inndæli. Róttin og mikrid minnir ofs á, hversu dýrmætur velgjörningur dagurinn og ljósid er, já, að allt það, er þú gjerir, sé harla gott. Gíf ofs með þessu hugarfari að taka hverju því, sem ofs mæta kann í dag, veri það blíðt eða stríðt, það er ofs þó allt hollt og blest að af þinni hendi, þegar vér að eins lærum að færa ofs það í nýtt eptir þinni tilætlun. Vardveit og blest ofs þínar gáfur, og gíf ofs að njóta þeirrar gleði af þeim, sem þér er þóknanleg. Vænheyr ofs og uppfyll vora haudþurst í dag, eptir þínum dýrðar ríksómi í Jesú Kristi, Amen!

Midvikudags Kvöld : sálmur.

Lagid: Ris upp, min sál! að nýu nú.

Þyrir gott allt þig gæfugum vér, Gud! sem of
nád og miskun ték, eg þó sé mörku minna, lífs-
samt gæð þitt, lofsvæði mitt, láti náð hjá þér finna.

2. Hjálp í dag tédir mikla mér, mig hjart-
anlega tókst að þér, bænheyrdir blíðt, sem þad-
ir, mig og mitt hús, miskunar: fús, stelsir
og forsgadir.

3. Allt hvað eg er og andi sá, í mér
gladvær, sem hugsar á, að þín dýrd eflast
næði, allt hvað minn hæg, efði í dag, eru þín
meddeild gjæði.

4. Eptir þinni elsku og mátt, annastu mig
um þessa nátt, sjá ei til synda minna, í
daudans neyd, allsherjar Gud! afstod láttu
mig finna.

Midvikudags Kvöld : bæn.

Elísi, óumbreytanlegi Gud! vorir dagar
burtlíða sem fluggi, og allir hlutir fringum-
ofs umbreytast, en þú ert hinn sami að ei-
lif, þín ár þrotna albrei, því hjá þér er
engin umbreyting; þín miskun og trúfesti er
enn hin sama, sem hún frá elífo verid hef-
ir; þessvegna lifum vér, ó Gud! á þessari

fróðstundu, og höfum fyrir þína náð, út-
 evdad dagirn án flísa og ólúffu. Óþauð-
 legar þakfir séu þér fyrir það, þú gífst hefir
 oss að þekkja þig eilífaun og óumbeytanleg-
 ann Gud, sem aldrei munt breiðast þeim, er
 á þig vona. Dagurinn er lídinn, ljósið flýr
 oss, allt er forgengilegt; en það er vort traust
 og huggun miðt í óstöðug'oilanum, að vér
 egum þig að, þú ert vort ljós og hjartans
 hlutskipti að eilífu. Hingad til hefir þú
 verndad oss, og viðhalðið voru lífi; vörðst
 þú að framhalda sömu gjærðstu við oss;
 varðveit oss mildilega á komandi nóttu. **Æ!**
 þó vér séum þess ómaklegir, sakir vors ó-
 stöðugleika í öllu gótu, þá samt vertu oss
 náðugur. Forlát oss dagfins margfoldu
 syndir, og sýndu oss velskum vægd, fyrir
 Meðalgáangarans Jesú forþénuðu sakir, Amen.

Simtudags Morgun- sálmur.

Lagid: Hjartad, þánkar, hugur, sinni.

Aft þína, Gud! eun mér bodar, upprennandi
 morgun-sól; þig að þrifa', er vardir vöð, vara
 ljedir hvíld og stjól: forst skal þrifa' og munnsins
 mál, mín af blundi hressa sál, lyptir sér í himna
 hæðir, um hátígn þína og miðkun ræðir.

2. Blundð í fadmi eg lá, sem líðinn, lífa þín vakti og til mín sá; endurnæring', næði, fríðinn, náðug veitti þín forsjá; enn mér nýtt gaff aptur fjör, ótal bjóst mér heilla fjör, er þú vildir að eg hlýti, uppvaknadur og þeirra nýti.

3. Lífs þess krapta áttú alla, er mér gafftu nýtt í dag; til þín þenkja' og þig ákalla, í þrautum ber og gleði; hagi; lífs míns Fadir! lögin þín, lífs, regla sé jafnan mín; yfirvegan ástar þinnar, unadsemdin sá!ar minnar.

4. Eg vil þín með lotning' leita, og lífs við sporid finna hvert, í elsku' og dygd þér eptirbrehta, eins hreinsfilium leynt, sem bert. Þú minn vilja' og veikleik sjer, vertú aldrei fjærri mér! leid mig svo fram lífs hværn daginn, lofs að dýrðar erfi eg hagin!

Símtudags Morgun-bæn.

Þ frá uppgöngu sólarinnar, allt til hennar nidurgöngu, sé nafnid Drottins veggjafur! þú hefir skapad daginn til erfðis, en nóttina til hvíldar oss og öllum skópnum. Á! hvað invilegu ástar þakkaði erum vér nú ekki skyldir að offra þér á þessa dags morgni, fyrir svo marga hvíldar-rótt og værdar blund, er vér allt hingatil til þegid höfum, en vér þó sjaldnast þekkt höfum, því síður

Þegid sem velgjörð af þinni góðgjörnu hendi.
 Þyrirgef, ó Gædir! vort athugasleysi, fyrri Jesú
 skuld! og medtak í náð þad yðrandi þakkar-
 offur, sem vér nú í hans nafni framberum
 fyrri þig; vér viljum í dag og daglega hédan
 af sjóna vort þakklæti ávartarsamt í verkinu;
 vér viljum láta þad ásannast í orði og at-
 hofnum, að vér ekki forgéfinn þegid höfum
 þína náð, og notid verndar og varðveislu
 í nótt og hingad til; þér viljum vér þjóna,
 þig elsta og þér hlýða; styrk oss med þínum
 krapti til að framkvæma þenna góða ásetn-
 ing í dag, svo vér lifa mættum þér til dýrð-
 ar, trúlyndir og árvakir í vora falli og erf-
 idi, ávartarsamir í guðhræðslunni, stöðugir
 í bæuninni, heitir í þakklætinu og lofgjörðinni
 til þín, þenna dag og alla tíma til æfílofs,
 Amen!

Símtudags Kvöld - sálmur.

Þegid: O Gædir himnasti! og elísi Gud!

Síminsfól vendi í háffins slaut inn, hlúmid oss
 bendir til værdar um sinn, leid svo til enda einn
 lífs; dagur minn, líkn vanastrú senda mér Drottinn!

2. Þér, blíði Gædir! lof þýðasta þer, þú mig
 verudadir og öllu frá mér, grandí vísadir þín
 gnæfandi hér, gjæðska, bleðsadi hvað mitt er.

3. Þú, sem vel greidir mér gjæfunnar stig, gjör það eg beidi: þín Födur: hönd mig, annest og leidi, mín end örugg sig, í lífi og deyð reid: ic á þig.

4. Þú skal svo hrundin burt ángist og þrá, er vörðar: stundin mér gledileg þá, síðasti blundur þó sígi mig á, sælum Guds fundi mun eg ná.

Símtudags Kvöld = bæn.

Gud! vertú oss syndu um lífsfamar! dagurinn er að kvöldi kominn, og vér svo einum degi nær fluttir eilífeinni, vorum reiknings-
skapar og uppskeru tíma; vitni nú vor sam-
vitska hvörnig vér búid höfum oss undir hann í dag. **W!** mörg tækifæri, sem oss á deg-
inum framboðist hafa til góðs, eru midur
hagnýtt enn vera skyldi, og fleitum þó að ei-
lífu fleppt, mörgum heilla = stundum ónýtsam-
lega eydd, margir dýrmætir velgjörningar
þánkatalaust af oss medteknir og gálauslega
brúkaðir, eru í dag ónýttir á oss. **W!** marg-
víslegt er vort gálerfi! allt þetta vitnar nú
í gégn oss, hvorsu þunglega vér erum undir
syndina seldir, hvorsu lítid oss dag frá degi
ágengt verði að fullkomnast í elstunni, í þak-
lætinu við þig og hlýðninni við þín blesud
bodord; til þessa hefir þú þó náðarsamlega

sparad ofð í dag, og svo marga daga, sem
 vör lifað höfum; æ! gakkta þó ekki í rétt-
 lætis dóm við ofð, góði Fadir! fyrir þér er
 enginn maður, ekki hinn fullkomnasti jafnvel,
 réttlátur, heldur sýnu ofð vægd og vorkun!
 þú vor Skapari! þekkir best, af hverju breiðu
 verkefni vör erum gjördir! minnstu þinnar
 grunnlausu gjæðsku í Kristi Jesú, og afplána
 allt vort ránglæti! taktu ofð undir þína gud-
 dómlegu vernd og varatekt á þessari nóttu,
 og frelsa ofð frá öllu illu, því vör vonum á
 þig. Amen!

Söstudags Morgun - sálmur.

Lagid: Sólin upprunnin er.

Énn til ljófs alvald þitt, á ný mig færði, af
 dúrsins dái' og mitt, dug hressum nærði, líf,
 sem að lá, láid á fótstær þinni; vernd þín,
 sem viðhéldt mér, vottar, eg eun sé þér, minn
 Gud! í minni.

2. Því skal mín þakklát sál, þér aldrei gleyma,
 hegðan, hjarta og mál, hosi bod þin geyma;
 með nýjum lug, í dag hún fast ásetur, að
 stunda dygd og dád, Drottinn! gíf veikum náð,
 að breyta' æ betur!

3. Eg er í hættum heim', hana glís mig

letur; en mót óvini þeim, aðstod þín hvetur;
eg megna allt, ef þinn kraptur mig styður, súrt
ef mér sendast vann, sykra þad aptur kann, þitt
fylgt, og fridur.

4. Aldrei yfirgæfst þú, þann á þig treysti;
vera skal víssa sú, von mín og hreysti; í kvöld
eg mun, ást og náð ljúsa þíni, að hýldst mér
á þeim stig, að óttast, Gadir! þig, svo frid
eg finni.

Söstudags Morgun - bæn.

Lofadur sé Gud og Gadir Drottins vors
Jesú Krists, og fyrir þann vor allra náð-
ugi Gadir! vár birtumst nú fyrri þér á þessa
dags morgni, glædir af þinni-míttun, og
faguandi af þínu hjálpræði. Vör þökkum
þinni gjæðsku fyrir alla þína fœdurlegu vel-
gjörninga, og þessum þitt nafn fyrir ós
veitta værd og vernd á eflidinni nóttu. Í
þínu nafni byrjum vör daginn og í fullu
trausti til þinnar aðstodar, viljum vör ókœðn-
ir mæta dagsins þjáningum. Vör lifum í
heimi, fullum freyðinga, sjáfir erum vör
breiðir, og vort hjarta táldragandi; æ Drott-
inn! yfirgefðu ós því ekki, þín veikur born,
lát þinn ótta vera vakandi í ós, og þinn
krapt fullkomnast í vorum vanmætti, svo vör

albrey vinnum þad fyrri svifula syndarinnar
 skémtun, ad yfirgæfa veginn þinna bodorda.
 Þ vor blesðadi Frelsari og Talsmaður, Drott-
 inn Jesú! bid fyrir oss þinn himneska Gædur:
 ad hann í dag og alla tíma, sem oss ætli-
 adir eru ad dvelja í heiminum, vilji náð-
 arsamlega varðveita oss frá heimfisnð vondu
 dæmum, fýsnum og hneixlunum, svo vér fram-
 gátga mættum víðlega, eins og á begi, æ-
 tid vakandi og bitjandi: ad fællum ekki í
 freisfni. Bertú í dag í verki með oss, og
 lát vort hjarta réttstíttad finnast fyrir þér.
 Amen!

Sofstudags Kvöld = fálmur.

Lagid: Gæf þinni trisfni góðann seib.

Gud Gædir! sem oss geymir vel, gjæðsfu mátt
 þiun eg þrifa, þitt enn ad losa ástar þel, og
 miskun þinni lifsa, skal mín þakklát vanda vísa.

2. Eg, sem þíns Anda ástgjóf hlaut, er þinu
 um trygdum minni, vesæll til þeirra vægða,
 er naut, vann ei af miskun þinni, synd upp-
 gæft mér enn eitt finni.

3. Gud! heilög Vera góð og trú, Gud minn,
 Gud fedra minna! frá móðurlífi minn varstú,

æ mætti' eg verður finnaft, í tölu barna teljast þinna.

4. Leid mig þitt endurlifnad barn, lát andar frid mig næra. Mú sofna' eg Gadir gjæðsfu: gjarn! gíf mér hvíld tryggá' og vara, til dóms lát mig ei dúrtinn sára!

5. Gadir! ós háfla forða' og neyb, sel eg þér mig og mína; þér treyfti' og að mér tel þinn eid, trygd hef eg reynda þína, aumum miskun enn murt sýna.

Söstudags Kvöld - bæn.

Vér þökkum þér, Drottinn alvaldi Gud! því þú ert svo góður, að þín miskunsemi varir að eilífu; fyrir hana erum vér enn þá í dag með mörgum gjæðum rífuglega bleððir, og frá allri neyb, færi og flisum volduglega verndadur. Vér tilbiðjum fyrri þínu ougliti, og offrum þér audmjúku hjartans þakklæti fyrri allann rífdóm þinn: ar gjæðsfu, vægðar og lánglundar - gæðs, er þú hefir audshnt ós í dag. Medtak, ó Gadir! í náð, þessa ófullkomnu, en þó einlægu kvöldfórn vora, þú heyrir gjarnan audmjúkar bænir, og fyrirlitur ekki vort veikla barna - kvæl. Gadir! í þína voldugu umsjón felum vér nú aptur líf og sálu, hús

og eignir, og allt það þú hefir oss gífir.
 Drottinn! vér erum þín handavert, og í
 Jesú Kristi fríðeypt úrvalin börn, lát oss
 ekki glatast, lát engann hrífa oss af þinni
 hendi. Umkringi oss þín guddóms ná-
 lægd, svo að hvort vér sofum eða vösum,
 lifum eða deyum, séum vér þó þínir. Gef
 oss, ó Jesú! vært að sofa í þínum fríði, að
 vér gladdir á morgun uppvakna mættum, til
 að víðstrægja þína dýrd, þadan í frá og
 að eilífu, Amen!

Laugardags Morgun-sálmur.

Lagid: Grimsins slórir forsjón fasia.

Dagur austur, lopt uppljómar, ljóssins Herri!
 dýrd sé þér! mikla vernd og milda dóma, mist-
 un þín oss jafnan tér; morgun; roðans blíðri
 brúin, bleðud enn nú gleður hún. Af sæng
 upprísum sælir og gladdir, að sýngja lof þitt,
 hjartans Gaddir!

2. Skapari þarad lýðs og landa, lífs og
 heilsu veitir hnoss, láti hann sannleiks ljós
 og anda, leida, skína og styrkja oss, að þjóna
 sér í þeirri stétt, þar hann hefir oss í sett;
 sérhvort bál, sem mér fann mæta, misfun vird-
 ist hans að bæta.

3. Gud! hvað sem í öllum áttum, ofi til heilla skapadur þú, eptir sínum edlisháttum, epli vora sarsæld nú, gíf ofi þenna góðann dag, góði Fadur! sjá vorn hag, ofi þín blefsud gjardsla geymi, gjæðin full í betra heimi.

Laugardage Morgun - bæn.

Alt hvað andardrátt hefir, lofi Drottinn eilíflega! já, þakka honum og þrífa hann, mín fal! á þessa dags morgni, sem verid hefir sól og skjöldur yfir þér á umliðinni nóttu! Drottinn! þú lætur ekki af að gjöra vel við ofi, daglega er þín miðun ný, hvert dagurinn segir það öðrum, og hvert nóttin kunngjörir það annari; því skyltum vér þá þegja? vér, sem frá móðurlífi, allt fram á þessa morgunfund, reyt höfum þig trúfastann verndara, Föður og forsvor? æ! að þessi upprennandi dagur mætti nú vekja vorn anda til verdugrar þakklætis lofgjörðar þínu nafni, fyrir allar föðurlegar velgjördir, sem þú veitt hefir ofi í nótt og alla umliðna viku, þó vér höfum þrálega syndgæð í gégn þér, og vanrælt skyldu vota. Epli með ofi lyst og frapta til að endurkaupa trúlega tíðina í dag, að umbæta það, sem á vitunni forðomad höfum,

og að elsta þig því heitara, sem þú fyrirgefur
 oss fleiri afbrot. Gef oss á þessum seinasta
 vikunnar morgni, svo ræðilega að minnast
 vors upprisu morguns og endurlífsgunar-
 dags af grófianni, að vér lifa nættum þenna
 dag og hvörn dag hédanaf, eins og hann
 vera ætti vor síðasti, og vér að komanda
 morgni búast ættum við að uppvakna til
 óförgengilegs lífs, og heyrja vorn dóm, Amen.

Laugardags Kvöld = sálmur.

Tagid: Kom andi heilagí.

Til hafs sól. hradar sér, hallar út begi, eitt
 fleidrum endast hér, á líffins vegi.

2. O Gud! hvert annað nú, enn þá vor
 bíður, auglýsir engum þú, ódara, enn líður.

3. Nóg er að vitum vel, vort líf að endi,
 og að það eins og hel, er þér í hendi.

4. Að um oss annar sé þér, að sért vor Þad-
 ir, hughraustir vitum vér, vissu nóg það er.

5. Þó dagsins skundum fleid, fljótt fram
 að nóttu, brátt hefnar líður leid, að ljós-
 ri ótta.

6. Evi lífid braut er breid, til bana lífs-
 ins, og dauðinn eins er leid, aptur til lífs-
 ins.

7. Eru lifa sérhverr á, sem sálast egi, en andast einn og sá, sem aldrei begi.

8. Í þína umsjón nú, ástríkti Gæðir! felum líf, bygd og bú, blundum svo gladdir.

Laugardags Kvöld : bæn.

Lífusamur er Drottinn, þolinmóður og harla góðgjarn, sem í dag og alla umliðna viku, hefir oss og allt vort svo dásamlega verndad og bleðad, að ekkert brestur á allt það góða, sem hann hefir lofad oss, og vér höfum verid hæfilegir til að þyggja. Lofað sé hans þýðdarfulla nafn að eiðsu, sem enn þá audsýnt hefir á oss stærð sinnar mistunar, aukid vorn náðar frest um eina viku, og á henni yfirauðid oss margföldum velgjörðum í vöku og svefni, með björg og bleisun, hlífð og varðveislu, heilsu og hamingju, fyrirgefðid oss margar syndir, veitt oss margföld gjæði og marga uppreisun til egin farsældar eblingar, til að verða vora sáuhjálpi með ugga og ótta, með dygd og gudhræðslu. **Æ!** hvað erum vér, Drottinn! og hvað eru vor veik þess verð, að þú svo mildilega hefir breytt við oss og fædurlega leidd oss hingað til, já, vilt nú framvegis gjöra oss til góða? hværstu ófullkomin er þó ekki vor dygd?

hværstu alvörulítil vor betran? hværstu fæld
 vor eísla og vort þakkiæti? hværstu hvíful
 vor hlýðni? hve ávaxtarlítil vor guðræfni?
 Æ! allir vér brjótum margfaldlega! snú þó
 samt ekki frá oss þinni náð! þú gífdu oss ekki,
 því þá erum vér glataðir. Þyrirgef oss all-
 ar vorar miðgjortir, allar dagsins syndir og
 víkunar vangjæfslu. Míttuna oss og heyr
 vora bæn, sakir þinnar grunnlausu gjæðstu
 og óbrigðanlegu náðar fyrirheita í Jesú Krísti
 vorum Lausnara. Í hans nafni leggjum vér
 oss óhultir til hvíldar. Í hans nafni treyst-
 um vér því, að þó þessi nótt verða ætti vor
 síðasta, muni dauðinn sjálfur snúast oss, fyrir
 hans dauða, í blésadann værdar-blund og
 æstilega lausn og frelsun frá allri eymd og
 mæðu; þá erum vér eilíflega sælir. Amen!

II. Daglegar Bænir.

Bæn á Sunnudögum.

Gilsi Gud vor Gadir á himnum! vér lofum
 þig og þökkum þér af hjarta fyrir allt gott,

sem þessi dagur og allir aflifadur hafa ofs
 fært frá þinni mildu fædurhendi; meir er
 það enn það metid verði, og fleira enn vér
 fáum það talid; þó er sú þín misskunin mest,
 að þú, fyrir Jesúm Krist vorn þausn-
 ara, gæfist þessir ofs, brotlegum mannsfépn-
 um, djörfúng til að falla þig vorn Fædur!
 O! hvílkann hjærleika þú hefir ofs audshnt,
 að vér megum kallast þín börn. Já! sem
 Fædur hefir þú látid til vor tala í þínu ordi
 í dag, látid vara ofs við vondu, en hvetja til
 að vera góðir og stunda gott, svo vér gjæt-
 um orðid góðs njótandi hér og þar. **U!**
 lát nú þitt ord, heilagi Fædur! helgast á ofs,
 og helga ofs sjálfur í sanuleikanum, í dygd-
 inni og öllu kristilegu dagfari, að vér lifad
 gétum þér til lofs og dýrðar, rósamir við þá
 traustu sannfæringu: að þegar vér kostum
 kappi um að vera eins og þú vilt vér sé-
 um, þín góð og audsveip börn, munir þú, sem
 trúlyndur Skapari og besti Fædur, allt vel
 til vor gjöra, og að lyftum medtaka ofs,
 börnin þín, í himnaríkið sælu, til að lifa þar
 og losa þig um aldir og að eilífu. Amen!

Bæn á Mánudögum.

Vér þessum vorn anda í hæðirnar til þín,

eilífi alheims Hófundur og Stjórnari! og í Jesú nafni biðjum: ætíð lát þitt ríki, þína dýrd og dýrkun, sannleika og dygd, eblast og útbreiddast vor á meðal, í vorum húsum og hjörtum. Rénn of þín réttindi: að vér stundum að gjöra öll vor verk með vöndudu hugarfari, með dygd og góðri samvitku. eins og þína þjónustu fyrir þínu augliti. Þinn góði Andi, ó Jesú! fríðar -, hjærleiks - og eindrægnis - andi, búi í vorum hjörtum, stýri vorri umgengni, og farsæli vort húss - félag, svo vér gladdir og rósamir lifa mættum undir þinni stjórnun, vor Gud og vor Lausnari! gladdir ydja það vér gjöra eigum og vor skylda býdur, gladdir líða, gladdir bíða. uns vér álitumst hæfir að meðtakast í þitt eilífa dýrðar ríki, Drottinn vor Gud! lofður um aldir. Amen!

Bæn á Þridjudögum.

Ómetanlega mikil hefir þú, góði Gud! lagt til vor, þinna mannsképna, mikil í flöpuninni, mikil í forðargun, vernd og viðhaldi, en þó einna mest í þó, þú gífir hefir of vit á að viðurkenna þetta, að viðurkenna þig, eilífa ædsta Vera! vorn Skapara, líffins hófund og viðhaldara; allt sannar, að þú vilt

ofs vel, ætíð hið besta; æ! verði því á ofs þinn góður og náðugur vilji. Kénn ofs eptir honum að breyta í þaukum, vildum og athöfnum með værygd og vakandi samvitstu, þegar vel gengur, en þolgjæði og stöðugri von, þegar á móti blæs; þá verður ofs, sem þú vilt; vér verðum þá, fyrir reynsluna, fullkomnari og hæfilegri til æðri sælu nota, í því komanda og betra lífi, sem vor Lausnari Jesús hefir fyrir ofs í ljós leidd, afrekad og fullviðskad ofs að lifnu þessu lífi. Amen!

Bæn á Midvifudögum.

Vér andværpum til þinnar gjæðstu, þú orlati Gíasarinn allra góðra hluta! og í hópi þinna tállausu lifandi stépnar, biðjum: blessa ofs Gud vor Gud! og gef ofs það vér dag hvörn víðþursum til líffins vídurhalds, til nautnar, skjóls og svölunar lífamanum, og til ánægju vorum sálum. Blessa vorit hús og handabla, vora ydn og erfídi. svo vér lifað gétum nýtsamir í vöru stöndi, ofs og meðbræðrum þarfir; gétum með glödu gæði og góðri samvitstu neytt eigin brauds í sveita vorð andlitið; gétum sýnt vörn góðvilja og vora trú ávaxtarsama víð þursandi, af því sem þú gefur ofs. Já, blessa ofs það þú

útbýtir oss! gef að vér þyggjum það, hand-
térum og notum sem þínar gáfur, með
greind og gudrækni, ánægju og þakkar-
gjörð, þá verður það oss nægilegt, nota-
gott og blessað fyrir líkama vörn og sálu,
í Jesú nafni, Amen!

Bæn á Simtudögum.

Með þjágunum og ydrandi anda ákallum
vér þig, ó Gud! þú brotlegra manna ei-
lisi mistunari! vidurkénnum þér vorar marg-
földu áviðingar, með hverjum vér svo
þrátt höfum gjort oss émallega þinnar
náðar, og í Jesú nafni bidjum fyrirgefning-
ar á þeim. **U!** líkusami Fadir! þú þekk-
ir vort stáðlitla mannedli; þó vér optast
höfum viljann, opt lífa vidleitni til ens
góða, brestur oss tíðum áræði, tíðum lífa
stóðuglyndi til að framkvæma það. Vor-
kénna vanmætti vorum; samverka vorum
vilja, og ávörta vora vidleitni, að láta af
illu en læra gott að gjöra. Þitt bæmi,
vor ljúfi Fausnari! hvetji oss, og þinn
andi styrki oss til að fyrirgefna og unna
þeim góðs, er við oss kunna afgjöra, svo
vér fáum komist sem næst þínum fótspor-
um, lífst þér í mannelstu, og eptir þínu

orði og fyrirheiti verid fullvissir um fyrir-
gefningu vorra synda, Amen!

Bæn á Föstudögum.

Ganni, trúfasti Gud! þú fullkomnasti! þú
besti! vor hjartans unan sé sem tðfast um
þig að þenkja, þín verk að stöða, þinn
vilja að stunda, og þína vega að rekja,
svo vér ekki leidumst í freistni; ekki lát-
um oss tæla af villtra fýna og vondra
dæma ginningum; ekki efumst um, að sú
þín stjórnan er viss og góð, allir þínir
vegir einber missun og trúfesti. Leid oss
eptir þínu ráði og í þínum sannleika, að
vér lærum rétt að meta stundleg gjæði,
svo að brúka heiminn, að vér ekki mis-
brúkum hann, ekki spillum þínum góðu
gáfum, né meidum sjá'fa oss. Synd oss
og styrkt með þínum fræpti gegn freisting-
anna ofurefli, að vér ekki föllum, heldur
fáum stöðist, vörðveitt trúna og góða sam-
vitstu til æfiloka, þá er oss viss sigur-
trönsinn eptir þínum fyrirheitum, Amen!

Bæn á Laugardögum.

Þor hjálp stendur í þínum höndum, þú

almáttugi himins og jarðar Skapari — æ þann hugsvaðandi þánka! — því vongladari vogum vér að biðja: mikla nú, góði Faðir! á oss þinn mátt og þína miskun, og snú frá oss öllu því, sem þú einn þekkir að gæti orðið oss til skada á sálu edur lífhama, æru edur velferd. Gefðu oss vitsmuni til að framganga forsjállega í heimi þessum; engum gefa hneirlun, engann skada í nokkrum hlut, en vaka jafnan þeir samvitsku vorri; hún fylgir oss lengst; hún gétur bæði glæði og lífa skadad oss mest. Þetta skyldi oss aldrei gleymast, hvar sem vér erum staddir, eða hvað sem vér gjörum, því þá gétum vér lifað öruggir í fullri trú og von um, að þú, vor trúlyndi Skapari! munir leida oss klakklauft gegnum líffins hættur og torfærur, og lofs frelsa oss frá öllu illu, en hjálpa oss til þíns himneska ríkis, því þú einn megnar öllu að eilífu, Amen!

III. Hátíða Bænir.

J Ó L A B æ n.

Þof og dýrd sé Gudi í hærfum hædum!
 fem eptir fínu óranfakanlega vísdóms- og
 mífúnar- ráði, hefir frá eilífo fyrirhugad
 ofþ fýndugum mönnum hjálpar- meðal í fín-
 um eingétnum, eífulega Eyni, Jefú Krífti,
 fem í uppfýllíngu tímanþ er af Födurfínd
 ftauti útgengínn, fæddur af kvínnu og lög-
 málinu undírfpínn. Þof og heídur fé þér,
 Guds eingétíni Sonur! þú, Födurfínd dýrd-
 ar- líómi og fanna ímíad hanþ guddóms
 veru, fem ofþ ert í heímínn fendur og géfínn
 tíl réttlætíþ, vísdóms, helgunar og eílífrar
 fáluhjálpar. Velkómínn vertu ofþ þínni
 Kríftíni! fem af þínum guddómleagu lærdom-
 um helgud og upplýft er, tíl að þekfja á hvörn
 hún trúír og þá fælu arfleífo, fem ofþ øllum
 er, fyrir þína holdtekfu og híngadbúrd, ínn-
 fíglud í von eptírfkómandí gjærda. Velkómínn
 vertú ofþ, ó Jefú! vor blódtengdí bróðír,
 fem með þínni blefþadrí fædíngu, blefþad og
 helgad hefir vora fædíngu. Þú gjórdíft veíft

og hjálparþurfandi barn eins og vér; þú ert
 ofð, að öllum syndlausum breiðkleifa, lífur
 ordinn, þú vilt því bera vorkunsemi með ofð,
 þínum bræðrum, og styrkja með þínum krapti
 í öllum vorum breiðkleifa. Blessud og há-
 tíðleg veri ofð þín fæðing! veri hún svo aud-
 virðileg, sem hún annars var fyrir heimin-
 um; hún er ofð þó, sem trúum á þitt nafn,
 dýrðlegt fridar-merki á milli Guds og manna,
 já, rifugleg blessunar lind allra gjæða, tím-
 anlegra og eilífra. Vér nálaegjum ofð í
 þauktunum þínum Fæðingar stalli, og tilbid-
 jum þig, heimfins Lærimeistara! gef ofð að
 fylgja þínum sanuleika! vér ákøllum þig, vorn
 sáluhjálpara! gef ofð að standa stöðugum í
 þinni vidurklénningu og Guds ótta, allt til
 æfiloka! vér þrífum þig, vorn Dómara! æ!
 gef ofð svo hér á jörðu að taka þinni fæð-
 ingu og fæðingar notum, að vér á síðan fyrir
 þínum dómi, álítast mættum verdugir að inn-
 leidast í þína dýrd, og þar undirtaka og sam-
 sýngja með öllum himnestum hirdsveitum,
 Englum og útvoðum, þinn lofgjörðar þríf
 að eilífu. Hallelujah!

N ý á r s B æ n.

Gilfi aldanna Fadir! hjá þér eru þúsund

ár sem einn dagur, og einn dagur, sem þús-
 und ár; þinn aldur er æ hinn sami, en ofs
 flytur hvört daginn, víkan, árid, öldin, nær
 tímans og eilífdarinnar aldamótum, nær enda
 vors aldurs og dóminum. Döfluga straum-
 ur tímans hefir, hradar enn vér alvarlega
 fengum aðgáð, borid ofs ennþá áfram um
 eitt ár, nær þessum ofs markverdu tákmerk-
 um. O vor Gud! óttaslegnir rennum vér
 augum til umlíðna ársins og þessara taf-
 marka; árid útránn, en vér blygtumst að
 líta til þessa af ofs misbrúkaða tíma. Vér
 meðtókum af þinni Födurhendi allt það gott
 til sálar og lífs, sem þín milda forsjón sá
 ofs fyrir bestu; flestir nutu heilsu og hag-
 sælda, ánægju og nægrar atvinnu; flestir
 rífluglegrar blesunar af lopti, jörðu og vötn-
 um, og blesunar í störfum og útrétingum.
 Þitt ord vakti ofs af andvaraleysinu, lýsti
 ofs á dygdanna veg, og hvatti að fjúnda
 hann, en vér dauðshyrðumst við þinni rauslu
 og aðhylltumst öllu framar heimins fláráðu
 ginníngar, meðtókum þitt orlæti og födurlegu
 blesun þokkarlítid, og virðtum allt þetta, sem
 smámuni, þínar bendingar með kaldfinni og
 dofínleika, þitt lánglundar-géd og mistun
 með uggleysi, ef ekki með forherðingu.

vor Guð! viljir þú í réttlætiðdóm við oss
 ganga, Drottinn! hvort fær þá staðist?
 viljir þú með árinu enda vora daga, og
 þína náð við oss, með hvílkri stélsfingu mætt-
 um vér þá ekki horfa fram að því óttalega,
 sem á eptir færi? en — vér biðjum, lífsfami
 Guðir! og vitum þó ekki hvort biðja ber —
 vér fulltröystum þinni miskun, að þú sjáir
 vægd vorum vondsku háttum stórum; að
 þú með velpófkun meðtaka viljir þá veiku
 lofgjörð, sem vér nú við þessi áráskipti, af
 innsta hjartans grunni framberum samþuga
 fyrir þig. **U!** eilíft lof og ódaudlegar
 þakkir séu þér, vor Guðir! fyrir alla þína
 trúfesti og miskun við oss, alla þína dæ-
 semu handleiðslu á oss um aflíðid ár. Vér
 biðjum og fulltröystum þinni forsjón, sem
 allt hingatil hefir oss, svo fædurlega ann-
 ast, að þú á í hönd farandi ári, látir þitt
 sannleiks orð vera lampa vorra fóta, og
 ljós á vorum vegum, sendir þann sanna
 vísdóm í vor hjörtu, þann vísdóm, að
 óttast og elsta þig, fram yfir alla hluti.
 Vér fulltröystum því, að þú, sem miskun-
 ar þig yfir öll þín handaverk, og stjórna-
 ar þeim öllum með svo mikilli umhyggju,
 að einginn titlingur fellur á jörðu án þíns

Föðurs vilja, að þú, sem talid hefir öll
 vor höfudhár, og veitst á hverju vér höf-
 um þorf, og af hverju not, sem oss er
 sjálfum hulid, munir, fyrir Jesú sakir,
 alla hluti við oss betur gjöra, enn vér styn-
 jum um að bjóða; munir því blessa,
 vernda og varðveita oss alla á sálu og lífi
 á komanda ári; blessa og styrkja vörn
 Konung og hans háa hús; blessa fristna-
 innar höfudstéttir hjá oss; hússtjórn, vald-
 stjórn, fénnidóm; blessa einn og sérhvörn
 meðal þinna mannsfépna; blessa vort naud-
 þreyngda föðurland með haganlegri og friðs-
 samri vedurátt, jarðarinnar, hafsinis og vatn-
 anna ágóða, landsinis og líffsinis ávæxtu;
 blessa hvørs og einis störf, ydn og sveita
 í ærlegri sýslun, vor ferdalög og útrétting-
 ar á sjó og landi; vernda og blómga rétt-
 sýna kauphöndlun og viðskipti manna á
 milli; bjóða hafinu, að láta oss sná aud-
 legð og blessun í té; bjóða: að himininn
 ekki til lengdar, né til hallæris verði oss
 sem járn, edur jörðin sem kopar: bjóða
 styrjöld og trepsóttum að ganga framhjá
 vorum veiflirada og fámenna Gólma;
 bjóða hrigd og þjáningum þeirra, sem styn-
 ja undir sjúkdóms og mótiætlinganna þunga,

á þér þægilegri og vorum líðandi bræðrum
hentugri tíð, að snúast í gleðiríðann fögn-
ub; já, munir blessa lærdóms- mentir vor
á meðal og alla framfarar vicleitni í
vísðómi og dygd, og lofsins blessa ofþ
alla með luffusælli rósemd og friði; inn-
byrðis friði og ástsemi í voru landi; friði
á vorum heimilum, að eingin illfúð né
tvíðrægni megi sundurflíta vor sameginleg
fjarleikis- og samheldnisbónd; friði í vor-
um hjörtum; samvitstunnar dýrmæta friði;
þeim friði við þig, sem allur heimurinn og
hans glaumur ekki fær géfð. Kenna ofþ
svo að telja öll vor æðjar, mánuði og daga,
að vér vífir og forsjálir verðum, svo að
brúka sérhvört ár og þess daga, á meðan
nú ár og núir dagar gefast ofþ, að vér
óskélðir vogum að mæta fyrir eilífðarinn-
ar dómsstóli, að líðnum æðinnar árum, með
reikning fyrir brúkun vorra ára og daga
hér í heimi. Í Jesú dýrmæta nafni bið-
jum og vonum vér ölls þessa, miltirík-
asti Gud og Fadir! hans vegna muntú
því fylla ölla vora naubþurst, eptir þínum
dýrðar rífdómi, Amen!

P á s k a B æ n.

Dendanlegar þakfir, dýrd og heidur séu þér,
 alvaldi Gud! mikill að ráði og mektugur í
 athöfnum, þú sem með þínum volduga fræpti
 útleiddir af dauðanum hinn mikla hirðir soub-
 anno, Drottinn Jesús Krist! vér lofum og
 tilbiðjum þitt háleita nafn og þrífum þína
 heilsusam'legu náð, sem nú er opinber ordin-
 allum heimi, í vorð Endurlausnara dýrðlegu
 upprisu. Nú hefir þú til fulls auglýst hann
 að vera þinn elngétinn Son, heimsið Lau-
 snara, ljós og lífgjafara; nú er hans Værdóm-
 ur og Evangelíum innsigladur og staðfestur
 guddómlegur sannleiki; nú eru öll þín fy-ir-
 heit í Jesú Kristi uppfyllt og að eilífu sönn-
 und að vera já og Amen! já, nú eru lífid og
 ódauðlegleikinn í ljós leidd. Daudi! hvert
 er nú þinn broddur og banvæna sigð? Jes-
 ús lifir! svo þó vér deyum, munum vér þó
 lifa, lifa með þér, ó Jesús! lifa eilíflega
 sælir. Daudi, gróf og forrotnan! hvar er
 nú þinn sigur? Jesús lifir! og hefir með
 sínum fríðþægjandi dauða og sigursælu upp-
 risu afmáð ölla þína flélsingu, svo þú ert
 nú ordinn vært hvíldar - og geymslu - herbergi
 til dýrðlegrar endurlífgunar öllum Guds
 börnum. Nú kunnum vér, midt í dauðan-

um, sigrihrósandi að sýngja þér lof, góði Guð! sem of þess hefir figurinn gífur fyrir Drottinn vorn Jesúm Kríst, já, vér erum þess fullvissir, að þegar vér einungis kappkostum að stríða undir þínum merkjum, vor uppreisni Þoufanti! lífum og lídum eptir þínu tæmi, svo murum vér, að lýfum, sem þú, í þínum kapti fá sigrinum haldið. Sé of þín hátíðlega uppreisni minning, ó Jesú! í dag kaptug upphvatsng til endurnýngar lífdaganna framvegis, svo þegar vér til fulls afllæðast fáum forgengilegleikanum, að vér þá endurnýast mættum til vegsamlegs lífs og sælusfullrar flodunar þinna dýrdlegu dásemdar verka, vor Guð! lofður og b'essður nú hédan í frá og að eilífu. Amen!

Uppstigningardags Bæn.

Háleitlega heidrður og vegsamður fértú af öllum tóngum Engla og manna, Drottinn Jesú! sem í þinni dýrdlegu uppstigningu upphosinn ert yfir allt hvað hátt og háleitt nefnast má á himni og jörðu. Ur duptinu

upphessjum vér vorn huga og sálu í hæðirnar
 til þín, og í heilögum hugleiðingum leit-
 um þess, sem þar uppi er, hvar þú ert, vor
 bróðir, Jesús! Hvort vill nú frammar áflaga
 oss, þín útvalin börn? þú Gud! ert sjálfur,
 sem réttlætir, hvort megnar þá að fordæma?
 þú Kristi! ert sá, sem lidid hefir og dáinn
 ert, já, miklu frammar, þú, sem upp aptur
 ert vakinn, þú, sem setstur ert til Kraptav-
 ins hægri handar og bidur fyrir oss. O!
 skyldum vér nú, vora stuttu hververu tíð, leng-
 ur leita vortri ódaudlegu sálu ánægju í svik-
 ulli syndarinnar flémtun, í gjálfi og heims-
 ins fánýta h'göma, vér, sem egum sælufull-
 ann ódaudlegleika í vændum á himnum með
 þér, vor upphafði Lausnari! skyldum vér meta
 fallvølt stundar-gjæði fyrir vort æðsta góða,
 og nidurselkva oss í munadarlífi, en ekki
 miklu frammar hafa vora umgengni á himni,
 hvar vor borgarréttur er, og hvadan vér
 væntum Frelsara vors og Drottins Jesú
 Krists? Þágang hefir þú, ó Jesús! vísað oss
 veginn; drag þú vor hjörtu, langgun og

vilja eptir þér í hæðirnar, svo vér ætíð glæð-
 ir af voninni hofum vorn huga festann á
 því himnesta, óförgengilega, eilífa, og leit-
 um oss unadsemda með því, að gjöra oss æ
 hæfilegri og hæfilegri til inngaungu í þá sælu-
 fullu vistarveru, sem þú, vor Frelsiari! ert
 undan oss genginn, að tilbúa oss með þér
 sjálfum í himnaríki eilíflega. Amen!

Gvítasunnudæg.

Þú sannheilagi guddóms Andí; Andí ráðs
 og stílnings! Andí vidurfékkningarinnar og
 ótta Drottins! þú vor leiðtogi og Þæri-
 meistari til eilífs lífs! Þig lofum og dýrk-
 um, þig ákallum og tilbiðjum vér á þess-
 ari dýrðlegu hátíð og Stíptunar- degi
 Jesú Krists Kyrkju á jördunni: uppfyll
 nú vor hjörtu og vorn helgidóm með
 þinni guddómlegu sérlegri náðar nálægð,
 svo vor Guds þjónusta mætti flé með
 réttum anda, og verða þér, vor Gud!
 vel þóttanlegt offur í dag. Lát þinn
 allt megnanda frapt, sem völduglega út-

brýnjadi og styrkti Jesu Postula til ein-
ardlegrar sannleikjins vidurkénningar, lát
hann einnig verðandi vera í vorum hjört-
um, að vér fúfir og viljugir hlýðnumst
og fylgjum þeim vidurkénnda sannleika.
Upplýst vorn skilning, gef ofð viðbóm,
greind og djörfúng til að þekkja vondt frá
góðu, bygð frá löstum; lyst og frapta
til að fylgja sannleikanum og elsta hann;
hughreysti og alvörugéfní til að yfirvinna
sjálfa ofð, allar freistningar, hræsni og
hrekkoísi og allt það, þér er mótsæðilegt.
Opna vorn munn, huga og hjarta til að
tala og þenkja um, og vidfrægja þínar
dásemdir. Helga vorn víja til fústrar
framkvæmdar alls þess góða, er þú gefur
ofð frapta og meðöl og tækifæri til, svo
vér með orði og verki, í öllum hlutum
orðid gjætum verkfæri í þinni hendi, til að
efla Guðs lýrd, verka vora sáluhjálp
og styrkja til að rótfeila Kristinnóðms-
ins fjærleiksanda á meðal mannanna.
O! helga þú ofð í sannleikanum! viðhald
ofð í trúnni! hreinsa vorar samvitstur frá

öllum dauðlegum verkum! gjör of þér frept-
uga, heita, flóðuga í bæninni, lofgjörð-
inni og þakklætinu til Guds, ávartarsama
í gudhræðslunni, þó'góða í þrautunum og
vonglada í dauðanum, að vér þá hafa
mættum þinn vitniðburt grundvalladann í
vorum sálum um það, að vér séum Guds
börn og erfingjar eilífs lífs. Bænheyr
of þér, góði heilagi Andí! þér sé lof og dýrd
um allar aldir, Amen!

Bæn eptir Prédikun á Sunnu- og Helgi = dögum.

Lof og pris og þakkargjörð sé þér, mildi-
ríki Gud og Fadir! að þú létst of þér, sem
ráfudum í vanþekkingar = og villu = myrk-
um, uppreнна fogurt ljós þinna sannleiks
orda, kénndir of þér að þekja veginn til ei-
lifrar farsældar, nefnilega: þig einann að
vera sannann Gud, og Jesúm Kríst af þér
útsendann, til upplýsingar, betrunar og frels-
is þínum mannaflépnunum; kénndir of þér
þekja þitt vísbéms ráð of þér til leiðréttingar

ar, þínar áhyktanir um oss, vorar skyldur við þig, oss sjálfa og vora meðbrædur; kénndir að þekkja vora áfögrðun til ævarandi gleði og ánægju, ef vér að eins hlýðnumst þínum fódurlega vilja, og þoppkostum í öllu voru líferni að láta í ljósi áværtu verduga þinni þekkingu og dýrkun og trúlega fylgjum vörð Meistara Jesú lærdómi og dygða dæmum. O! að vér jafnan létum oss hugfast, að laga allt vort líf eptir þínu orði og vilja, daglega að taka framfærum í vísðómi og dygd, í stuttu máli: verða þér í fullkomlegleika æ líkari, þóknanlegri og verdugri til manna tignarlega nafns og fyrirheitinnar fullsælu með sjálfum þér. O! að sist þurfi rætast á oss: að Jesú lærdóms ljós hafi oss skínid, en vér þó frammar elstæð vanþekkingar og andvaraleysisins mirkur enn þetta stjæra ljós, hverð vegna Jesú af oss vanvirdtu orð á síðan skulu dæma oss á efsta degi, heldur að þessi líffins orð mættu verða, þinn þróptur til vorrar sálhjálp. O

Gud! þú þekkir það marga, er öðs kann
 að tæla og afvega leida, vorn vanmátt
 og vorn breiðleika; þín náð vorkenni
 vorum vanmætti, og þinn fráttur sé í
 vorum breiðleika máttugur. Amen!

IV. Missiraskipta Bænir.

Bæn i útgaungu Sumars.

Ogripanlega eilífa Vera! vér tilbidjum þig vorn Gud, vidurkénnum þig vorn Slapora, þökkum þér vorum velgjörara, og áföllum þig vorn Födur! Þú hefir ekki látid þig vera án vitniðburðar þetta aflidandi Sumar, heldur enn endrarnær. Þú hefir opinberað þig fyrir oss hinn orláta gjafarann allra gjæða, þarad þú veittir oss svo margt og mikid gott, gaffst oss dagg af himni og frjóffamar árstíðir. Þín blíða sól hefir skínid yfir oss, opt vanþakkláta, án manngreinar álits, allt bendir oss til þín, og lætur oss þreifa á þeim eilífa sannleika: Drottinn er sölum góður, og hann missunar sig yfir öll sín verk, jörðin er full af hans góðgirni.

Já, mistuna þig yfir oss, og sýn oss þína góðgírni framvegis, mildi Fadir! Blessa oss þínar gáfur, þær þín orlætis hönd rétt hefir oss gegnum náttúruna; blessa vorn Sumarsveita, öll vor heimilis faung úti og inni, sem þú gífir hefir oss greind og kræfta í þínum ótta að afla oss, svo vér stadið fáum Vetrarins óblíður. Þegar sólarinnar fagra ljós fer, við vetrarins komu, að fjærlægjast vorn kalda bústað, æ! þá vertú sjálfur vor hressandi vonar = sól og blíðar = skjöldur gegn öllum fátum hugar = sorgum, öllum þekktum og óþekktum háttasendum. Þyrirgef oss tímans, líffins og þinna gáfna misbrúkun! Þyri Jesú skuld heyr þú vora bæn, álit vora þorf og uppfyll hana, eptir þínum dýrðar ríkdómi. Amen!

Bæn í inngöngu Vetrar.

Vísdomsfulli aldanna stjórni, vor Gud og mildiríki Fadir! þú hefir skapað Sumar og vetur, blíðt og stríðt, hvörjútveggju

Þessu megnar þú einn að stjórna þínum mannstépnunum til besta. Þinn vísdómur er órannsókanlegur og þinn vilji óumbreyt-
onleg gjæðsta, það er vor einka von og huggan þinna veifu, alls- þurfandi stépnar, sem með tímanna straumi og tilfællanna birtingum framleiddum vora óvísðu dagatölu, sem æfisthvi. **U!** vér þekkjum það og þökkum þína gjæðstu, góði Gæðir! sem verndað hefir oss svo dásamlega, og varðveitt allt til þessa tíma, að vér ekki höfum, svo að segja, steytt fót vorn við steini. Þú hefir ekki einungis hlíft oss við öllum flisum aflidid Sumar, heldur þar á ofan vífuglega blesað oss af loptinu, jördunni og sjónum, farfællt vora útvegu, og frambodid oss fleiri blesunargjæði til ánægju og þarfa, enn vér höfum haft vit á að þyggja og færa oss í nýtt; já, alla vora naudþurft hefir þú uppfyllt, eptir þínum dýrðar rífdómi í Jesú Krísti, það vidurkennir nú vor sála með sonarlegu hjartans þakklæti, er

vér þenkjum úti þína óumbreyttu guddóms
vernd og viðhöndlun við oss aflicid Sum-
ar. **Æ!** vér höfum verið ómaklegir þinn-
or náðar, er þú hefir oss í té látið
miklar gjæðsku gnóttir, og þó vér höf-
um ekki ætíð fengið vorar ómettanlegu,
já, opt skadlegu óskir uppfylltar, meg-
um vér þó þrifa þína vísdómsfullu góð-
girni, sem veitir oss það eina, er þú sjer
oss fyrir beslu, og því bljúgir og ydr-
andi vídurkénna: minni erum vér allri
þeirri mislunsemi og trúfesti, sem þú hef-
ir auðsýnt oss, já, of óverdugir erum
vér til að þora að vænta þess sama af
þér framvegis. En fyrir Jesú vors
bróðurðs faðir, faðir þinna egin órjúfan-
legu Guddóms fyrirheita, vertú oss fram-
vegis náðugur á komanda Vetri. Tók
oss að þér, sem Faðir, vér viljum vera
þín börn, og sem börn felum vér oss
með lífi og sálu og öllum efnum á þitt

missunar vald. Vertú vor hlífð í hást-
 anum, vert hæli í naubunum, vor leid-
 togi á öllum vorum óvísðu fligum, já,
 vertú vor allra Fadir og Gud í Jesú
 nafni, í hans nafni biðjum vér, í hans
 nafni bænhæyr oss, Amen!

Bæn í útgaungu Vetrar.

Med glæðværum anda og lofshingjandi tungu
 þrifum vér þig, vor Fadir og Herra him-
 lns og jarðar! vor hjálp stendur í þínum
 höndum; þín mistun og trúfesti er stadfest
 yfir oss, þínum skynjandi flépnunum, frá ónd-
 verdu heims, frá kyni til kyns, í stríðu sem
 hlíðu. Vetrarins hörkur og harðvirdri gjer-
 ir þú að þínum þénurum, hagl og eldingar
 að þínum sendibodum, er kenna ega oss var-
 úð og viturlega tímans brúfun; þú mentar
 oss þannig, góði Gud! til æðri fullkomnun-
 ar síðarmeir; þess vegna þrifar vor sála þig.

og þakklát vidurkennir: allt er af þér með
vísðómi niðurstípað, allt þitt ráð, öll þín
stjórn og vegir eilífs speki og gjæðska.
Þú ert verndari hins volada, sem ráðvand-
ur treystir þér; vort örugga athvarf hefir
þú verið á tíma neyðar og mannauna þenna
Betur, eins og allar umliðnar æfistundir,
því skulum vér af hjarta á þig vona, og
gledja oss við þá vísu: að þú svo fúslega
hjálpar. Þú gefur Sumar og Betur, þin
eptir flár; þú tryptar að sonnu, en ofurgé-
fur þó ekki dauðanum. Þofaður sé Guð!
sem leidd hefir oss lífs og heila fram að
þessa Betrar enda, forfargad oss og frels-
að frá mörgum þekktum, en þó víst ótal
fleiri óþekktum háttasemdum. Fagna skul-
um vér því og gladdir segja: lofad sé
nafnið Drottins að eilífu, Amen!

Bæn í inngöngu Sumars.

Þegsamad sé þitt dýrðarfulla nafn að eilífu, alvöldugi tímanna Stjórnari! þitt ord, Drottinn! er sannleikurinn, og þín fyrirheit bregðast aldrei; þú býður, svo stödur það, þú skipar, og það stendur svo, þín stjórn er dásamleg, og þín nidurráðan í náttúrunni raskast ekki um aldur og æfi; þú hefir skapað Sumar og Vetur, ljós og myrkur, frost og hita, blátt og strídt, allt hefir þú það tilsett til þarfa oss þínum sképnum; sú vísdoms skipan stendur enn þá stöðugt; Veturinn er aflidinn, en Sumarid tekur við; lof sé þér fyrir lídnar lífs stundir! já, eilífar þakkir séu þér fyrir hlífð og viðhald, björg og blesun, og allt gott oss veitt og gæfð til lífs og sálar á aflidnum Vetri! því frammar, sem vör höfum verid kominir uppá þína náðugu vara-

tekt, því áþreifanlegri hefir þú audsýnt
 oss hana; þú hefir hlíft oss fyrir verð-
 skuldubú syndastraffi, fyrir flisum og líf-
 tjóni, eingin almenn neyð hefir náð að
 granda oss, edur voru fjæra fædurlandi;
 allar Þetrarins óblíður, allar þínar fæ-
 urlegu bendingar til vor, hafa stýlabar
 verid með nákvæmustu vægd og vörkun-
 semi, já, sá þín viðhöndlan, ráð og vegir
 yfir oss, hafa verid einstjær miskun og
 trúfesti; vér höfum syndgæð, vér höfum
 verðskuldabæði, en þú hefir audsýnt oss
 náð, æ! lát hana framvegið viðhaldast
 yfir oss í Jesu nafni! gef oss með nýju
 Sumri nýja blesun! farsæl oss þínar
 gáfur, þitt lán og allar sképnur, farsæl
 vora útvegi, vort erfidi og atvinnu og
 allt það vér tókum oss fyrir hendur til
 sjós og lands, í þínum ótta. Bjóð
 lopti, jörð og sjó að færa oss þína bles-
 un, en gef oss með þakflæti og sonar-

legri andmykt, að taka við því öllu, hvort það verður mikid eða lítid, sem þín speki álitur þéanlegt að úthluta oss, til hagsælda og nota, af jarðnestum gjæðum þetta Sumar. Efl hjá oss stöðugt trúnadar = traust til þinnar forðorgunar, og varðveit oss frá óþarfa vðli og heidingslegri búðsorg. Þú, vor himneski Fadur! veitst hvørs vér viðþurfum, uppfyll alla vora naubþurf, eptir þínum dýrðar ríksdómi í Jesú Kristi! Í hans nafni byrjum vér gladdir Sumarid; gef að það verði oss blesðunarríkt og notasæl undirbúningss og fullkomunnar = tid, til ríðungslegrar uppstéru á síðan í eilífoinni, Amen!

V. Sakramentis Bænir.

Skrifta = málín.

Minn kjæri, verdugi Fadir í Kristi! eg bid Yður: að heyrna mína játningu, uppsérfa mína gudræfni, hugga mig með Guds orði, og svo boda mér sannhydrandi tvíttum synða minna í Jesú nafni!

Eg aum og syndug manneskja játa al máttugum Gudi og öllum hans stórmættum, en afneita mínum og hans óvinum, synd og öllu ógudlegu athæfi. Líka meðlénni eg fyrir Gudi og Yður, minn kjæri Fadir! að eg er sekur í óteljandi syndum í gegn mínum Gudi og Skapara. Eg meðlénni, að eg hefði móti hans vilja og bodordum brotið í þaunkum, ordum og verkum, og þá sjaldan eg hefði rétt einlæglega viljad gjöra það góða,

hefir þó jafnan lóðað við mig það hid vonda. **Æ!** Þetta ángrar mig nú af hjarta, og vil eg því feginn allra minna synða ydrast, þeim afláta og viðsjá með rétttri trú og trausti til Guds miskunar fyrir Jesúm Kríst minn Laufnara. Eg endurnýja nú alvarlega það heit og loford fyrir Guds alþýgna augliti og Ydur, að láta mér daglega framfara í öllu góðu, eptir míns Frelsara dæmi, hvers þínu og danda endurminningu eg halda vil í dag; Gud virðist að gefa mér náð sína þar til í Jesú nafni, Amen!

Bæn fyrir Skriftrir.

Þansaka mig, ó Gud! og prófa mitt hjarta! gef mér að þekkja, hveit eg hafi einlæglega elskað þig, og hvört eg hafi alvarlega látið mér vera umhugad um minn Kristinnám. Opna minn skilning svo eg læri rétt að þekkja sjálfann mig, að eg ekki, mér til skada, dragi sjálfann mig á talar í því sem mest ástundur í mín-

um sáluhjálpar efnum, né gjöri lítið úr
syndunum, sem þú hatar. Minn Gud!
eg vil nú, fyrir þínum alskýgnu augum,
ransaka mitt hjarta og mitt framferði;
eg vil ekki fyrr neyta holds og blóðs míns
Frelsara, heldur enn eg með vissu gæti
sagt, að eg sé hans sannarlegt barn, er
framvegið vilji leitast við að hlýdnast og
breyta eptir honum. Gef mér hér til að-
stod þíns góða Anda, minn Gud! eg vil
nú ganga fram fyrir þinn þénara og
medfélna þér og honum mínar synd-
ir, æ! fyrir þér fæ eg ekki dulist; það
mun fyrir þínum dómi á síðan opinbert
verða öllum Englum og mönnum, hverr
eg er. Lát mig því, minn góði Gud!
ekki svíkjast sjálfann mig, heldur með hræsn-
islausu hjarta framfoma fyrir þig í dag
og ætíð. Amen!

Bæn eptir Skriftir.

Lofa þú Drottinn, sála mín! nú em eg þess viss, að Gud hefir, fyrir mínss Frelsara Jesú Krists skuld, fyrirgefð mér allar mínar syndir, þegar eg að eins efni þau elstu og hlýðnis heit, er eg nú vann mínum Skopara, eg hefi ekki annað forþénad enn straff, en Gud hefir auðsynnt mér náð; hans sonur er á krossinum dæinn líka fyrir mig, svo eg meetti lífa. Nú vil eg framvegis, til þóknunar mínum Gudi og Frelsara, sem svo mikid elskadi mig, hata allar syndir, og í öllu ástunda, að hlýdnast hans bodordum; þessu hefi eg nú lofad þér, minn Gud og minn Frelsari! lát mig aldrei í minni umgengni gleyma þessu lofordi, þá verð eg verðugur bord-gæstur við mínss Frelsara kosldmáltid í dag, eg fæ þá fullvissu um minna synða fyrirgefningu, sem eg gét huggað mig við í lífi og dauða, Amen!

Bæn fyrir Bergingu.

Svo syndugur, svo óverdugur, sem eg er, svo vill þó minn Frelsari unna mér þeirrar náðar, að eg má nú framkoma að hans háborði, til að medtaka þar hans lífhama og blóð, svo sem pant og fullvissu um minna synda fyrirgefningu. **U!** minnu Gud! gef mér náð til að kunnast við, hvørsu grunnlaus þessi elska er! Guds Sonur, sjálfur Föðursins ljómi, hriggist fyrir minar syndir allt í daubann; Guds Sonur sveitir blóðinu undir minni og alls heimsins synda sekt; Guds Sonur lætur sig fjöttra, spotta, húðstrýkja, þyrnum krýna og á krossinn negla, til að endurleysa mig, sem var hans óvinur; Guds Sonur leggur lífid út fyrir mig, er sekur var eilífs dauda. Hvørsu dýru verði em eg keyptur! hvørsu öldungis heyrir eg, með öllum kröptum sálar og lífhama, mínum Frelsara til, sem svo heitt hefir elskad mig! með þessum þaunkum vil eg ganga upp að þínu bordi, minna guddómlegi ástvinur! þakklátur yfirvega þína ómetanlegu elsku til mín,

og upþorfa með henni sjálfann mig, til að lifa þér hédanaf; styrk mig þar til, minn Gud! með þínum Anda í Jesú nafni. Amen!

Bæn eptir Bergingu.

D! hvorsu mikid á eg að þakka þér, minn Frelsari! eg gét ekki með ordum útmálad stærð þinnar elstu; eilíflega vil eg elsta þig. Því þú hefir óútsegjanlega elstað mig. Þér hefi eg að þakka fyrirgefningu minna syna, Guds náð, rósemi samvitunnar og eilíft líf. Þát mig aldrei gleyma þessum ómetanlegu velgjörðum! Hédan af vil eg sjáa og fordæft allar syndir, svo eg missi ekki aptur þína náð. Mín æra, mín unadsemd, mín ædsta sæla sé sú: að elsta þig, hlýða þér, fylgja þínu dygða dæmi, og í öllum míns lífs at-
höfnum að gjöra það, sem rétt er og þér vel þóttuast. Beit mér þar til náð þína og aðstod, svo megna eg allt fyrir þig. Amen!

VI. Ferda Bænir.

Landferdamanns Bæn.

Góði Gud! þú verndariinn allra þeirra, sem á þig treysta! í þínu nafni áforma eg nú mína reisu; vertú mín fylgd og minn veggisari, svo þann mig ekkert illt að henda. Þér fel eg mig nú og mitt áform, þú einn þannst að farsæla mín fyriræli; vertú mér nú og þannan nálægur með náð þinni, og virðstu að greiða hvort mitt spör mér til heilla. Afvond frá mér öllum flisum, hættum og ólukku tilfelli, og ber mig svo á þínum höndum, svo eg sleysti ekki fót minn við fleini. Gef mér farsællaga að útrétta mín erindi í þínum ótta og eptir þínu bði, mér og mínum meðbræðrum til nota, og leid mig svo heilann og gladann heim aftur; þá vil eg þakklátur þrifa þína gjæðstu, sem aldrei yfirgefur þá, er öruggir fela þér sín efni, og í Jesú nafni setja á þig einann trú og von. Amen!

Sjóferdamanns Bæn.

Almáttugi Gud! þú ert sá vísi og góði höfudstépnanna Herri og undir einn minn Fadir! í trausti þinnar uðar = ríku hand-leidslu, byrja eg nú, veif og hjálpar þurf-
andi mannstépa, þessa hættusömu sjóferd; þú þekkir best þær hættur, sem mér og voru litla skipi búnað eru af óstöðngu sjáfarins hafi, sem afmálar mér dauða í minni á hverri öldu, er rís um kring þessi veifu skipsbord, sem bera mitt líf. **U!** vertu nú minn verndari, minn leiddogi og minn besti foru-
nautur! því hverjum skyldi eg þora að trúa fyrir mér, ef ekki þér, minn almáttugi Fadir og trúfasti lífgjafari! banna þú þínum stépnunum, vindi og sjó, að granda mínu og vor allra lífi, þá hlýða þær. Gef oðs for-
sjálega að gæta sjed við öllum fyrirsjáan-
legum hættum, af blindstérjum, bodum, gryn-
ingum og öðru, en afvend sjálfur þeim ó-
þekktu. Uppljúf þinni mildu hendi, og send þú oðs þína blessun! bjóð sjáfarins afgrunni að opna sitt ríka skaut, til að uppfylla vor-

ar naudþurftir. Þér fel eg mig með stípi og varnadi, leid þú of alla farfællega, og vernda of við öllu tjóni, þá viljum vér lofa og þrifa þína gjættu, sem svo dásamlega annast sín börn. En sé það þinn náðugur vilji, að þessi reisa stuli verða vor dauðagangur, ó! svo gef mér og of öllum vel viðbúnum að mæta voru síðasta. Í þínum höndum er vort líf, gjör þú við of eptir þinni vespóknun, vertú að eins vor Fadir, og gef of eilífa hvíld og sælu hjá þér, fyrir vorð blefsada meðalgangara Jesú Krists forþénustu sakir. Amen!

Bæn um góðann Afgang.

Mistunfami Gud og Fadir! þú einn ert Herra lífsins og dauðans, mínir tímar standa í þinni hendi, þú hefir, eptir vísðómi þínum og gjæðsku, ákvarðað mínra daga tal, þar við hughreyfist sig minn andi, er eg þenki framm á mína óvissu endalýft; þú einn veitst hvað marga eda fáa daga eg á nú eptir ólifada; gíf mér því varengdarsamar að brúka og telja þá, því óvissari sem eg er um þeirra tölu og endalýft. Eg veit að mér, eins og öllum mönnum er eitt sið afsett að deyja, og þar eptir kémur dómurinn; æ! gíf mér víslega að búa mig þar undir nú strax í mínum heilbrigðu dögum, svo eg lært fái að deyja, áður enn eg dey. Gíf mér opt og alvarlega að þenkja um mína burtför, grófina, dóminn og eilífðina, svo mun dauðans umhugsan aftra mér frá morgun syndum, en gjöra ástundunarmann í

því, sem gott er og esla má mína sonnu
 farfæld; daudans sífelða endurminning mun
 gjöra mig adgjætnari um sjálfann mig, var-
 eygdarsamann í meðlæti og vongóðann í mót-
 gangi. En þegar mín daudastund lofs ad-
 kémur, gef mér þá, ó Jesú!, í frapti þíns
 dauda ad yfirvinna allar daudans ógnanir,
 svo eg mætti vel tilreiddur, með gládri von
 og óstálferi samvitsku skilja við heim þenna
 og það allt, sem í honum er girnilegt, en
 innleiddast í þá sælu vistarveru, sem þú hef-
 ir öllum þínum trúu þjónum aftekið fyrir
 þinn dauda. Amen!

